

ОБИЧАН
ОТ ВСИЧКИ

Един едър мъж, с побелели от времето коси, още преди да зазори поема пътя към помпената станция. Първите слънчеви лъчи още не са се показали на хоризонта, а моторите на помпената станция в Горна Оряховица бумтят монотонно. За помпиера Кирил Стоев денят идва с грижите, с вниманието към поверените машини и съоръжения. А отговорността тук не е малка. Спрат ли са мо за минута огромните мотори, допусне ли се някоя авария, предприятието и гражданите не ще получат толкова нужната им вода.

Затова Кирил Стоев обикаля, проверява. Той е свикнал и по най-малкото изменение на шума на моторите да разбира, че нещо не е в ред и е нужна неговата намеса. Забелязва, че един от лагерите нещо загрява. При проверката, която направи, веднага се оказало, че е проникнала вода в него. Едно бързо изчистване и гресиране и всичко отново е наред. Друг път му направило впечатление, че в таблото при включване се появяват искри. Взема веднага мерки и предотвратява голяма авария. Преди години на районът на помпената станция се е наводнил от придошлото наблизено дере. Водата заливала всичко и напирала към входа на станцията. Минуту оставало и тя щяла да нахлуе в помещението. Кирил Стоев взел лопатата и почнал да за сива вратите. Водата стигала вече до колелата, напълнила бутоните му, но той не обръщал внимание. Успял да съобщи на аварийната група и с общи сили издигнали моторите на релси. На другия ден водата отново потекла по водопровода.

Но не само тази грижа има бай Кирил. Трудно би било да открие човек кой любов е по-голяма в него — любовта към машините или към розовите и цветните градини около станцията. И как се радва душата му пролет и лете, когато сутрин гледа как розните напъни ли рози се разпукват и разцъфтяват в бели, червени и жълти цветове.

И в предприятието в Долна Оряховица всички познават комуниста Кирил Стоев. Роден в бедно селско семейство, той още от малък е закръмен с комунистическите идеи. Като активен член на РМС в Долна Оряховица и по-сетне като член на БКП (от 1928 г.) той участва активно в борбата. Още съвсем млад познава инквизицията и мъченията в полицейските участъци в Горна Оряховица и Велико Търново.

Повече от 5 години той работи като помпиер в ОП „Водо снабдяване и канализация“ в Горна Оряховица. На няколко пъти е излъчван за ударник. Човек с добър и благороден характер той е обичан и уважаван от всички. По негова инициатива помпената станция „Ниска зона“ — Горна Оряховица сега се бори за звание „Станция за комунистически труд“.

Стоян АГОВ

СЪВЕТСКИ ГРАЖДАНИН ТЪРСИ АДРЕСА
НА СВОЯ ПОЗНАТ. ● КЪДЕ Е СЕГА УЧИТЕЛ
ЛЯТ СТОЙНО ГОРЧЕВ?

В село Соколово в Днепрпетровска област живее ветеран, който добре познават и млади, и стари. В годините на революцията Иван Кондратиевич Колесник е взел активно участие във въоръженото въстание в Петроград в състава на Гренадирския полк. След утвърждаването на съветската власт младият войник бил в охраната на административното правителство на младата съветска република. Взел е участие в Гражданската война срещу белогвардейците и чуждестранната интервенция.

След време Иван Колесник се връща в родното село и участва в строителството на новия живот на село. Той е един от първите, които влизат в местния колхоз. Заедно със семейството си се труди над земята. Шастие и благополучие влизат в дома му. Но в 1941 г. хитлеристка Германия наруши мира. Заедно с целия народ Иван Колесник тръгна с оръжие в ръка да защитава Родината си.

Пеша премина през цяла Украйна. Дойде да помогне на родите на Румъния, Унгария, България. Но старият войник за помни особено добре и за цял живот младия български учител.

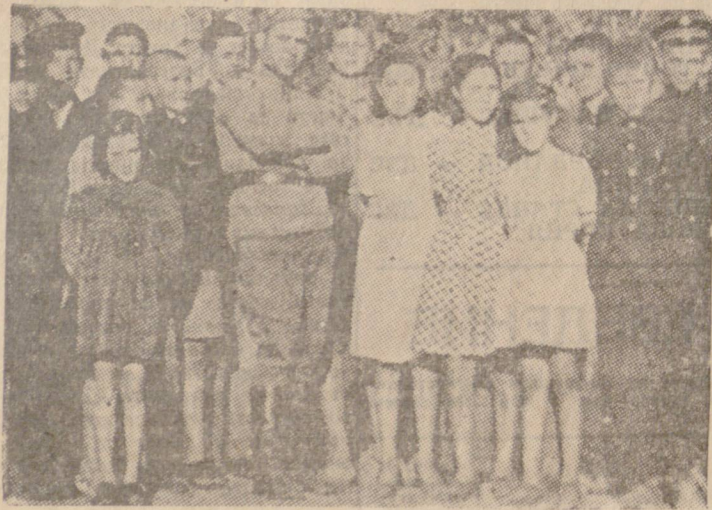
— Всяка вечер за българския народ и за неговата прекрасна страна — спомня си Иван Кондратиевич — извикват в душата ми най-прекрасни чувства и спомени.

Той грижливо извади от папката документи, писма, изрезки от български списания и вестници. Внимателно издърпа от чистата обвивка снимка, голяма колкото кибритена кутийка, пожълтяла от времето.

Аз също така внимателно взех в ръце тази ценна реликва. От снимката ме гледаха добри и мили очи. В центъра стоеше военен, заобиколен от момченца и момиченца.

— Това е най-скъпият ми спомен за прекрасната страна и нейния прекрасен народ. Пазя я повече от двайсет години — с гордост се вгледа в снимката Иван Кондратиевич — Как ми се искаше да узная нещичко за този човек. А и за тези малки граждани, какви са те сега? На ли е минало толкова време, а като че ли всичко е било едва вчера.

От стария войник чух интересната история на тази снимка. През пролетта на 1945 година Иван Колесник, заедно с група войници, начело с офицер, е изпратен от Унгария във Варна да съпровожда вагон с медикаменти. На една гара се качила група български граждани. Заедно с тях дошъл млад човек с куфар и фотоапарат в ръцете. Той се поздравила със сънародниците си и виждайки съветските войници, веднага се приближил и заговорил руски. Бил облечен в облекло на руски войник, но без пагози. Изяснило се, че е учител. Заминавал на село, при родители

МОЯТА УЧИТЕЛКА

Всяка вечер срещам една за старяла жена с прошарени коси. И този път е ходила да вземе питка хляб и да побърби със своите колежки — пенсистерки, да размени някоя дума за миналото, за бъдещето. Поглеждам я плахо, както някога. Тя отвръща усмихната, сякаш иска да каже: „Я, какъв мъж си станал! А какви малки бяхте някога, когато ви учех да завързвате кукличките и ченгелчетата“. После тя отминава. И докато се скрие зад близкия завои, аз се обръщам да я видя още веднъж.

Годините отлетяха като гълъби, а аз още си спомням нейното гладко, строго лице. Как умееше да разказва приказки, след като предаде малкото урочче за „Мишо и Самсо“, които си шиели топки. Да бъдеш учител в ония години не беше лесно. Имаше след войната неща, които днес се срещат под път и над път. Бяха години, когато учителката или учителят се грижеха за дрешките на учениците, защото на колкото чифта идваха в училището. Дървените обувки се разпределяха пак от учителите. И тогава между окъсаните деца те

трябваше да избират най-одрипаните и тих да заравят. Мила учителко! Ти вече остаряваш, а ние станаме големи. Ти няма да забравиш онези години, когато ни учеше пръв път да поздравяваме по-старите хора, да сваляме шапките на учителите си. Да ги слушаме винаги. Твоите ръце са държали не един път нашите, неукрепнали, които за пръв път се мъчеха да нарисуват буква „а“.

Всичко това отдавна е минало. Моите връстници пък и по-малките, които ти научи да четат, се разпръснаха. Само аз съм останал сега и те срещам всяка вечер, малко наведена и пак строга, както някога, когато за пръв път се опитвах да ти научиш на ред и приличие. И ти успя. Един станаха иняе пери, други учители, счетоводители, а трети работници. Но всички те станаха хора, което беше най-важното за тебе. Ти се стараше преди всичко да направиш от нас човеци.

По всички краища на страната са твоите ученици. Те рядко ти се обаждат. Но това не е от немарливост. Просто всеки от тях е зает с работата си,

те си. В куфара носел много снимки и книги. Разказал за тежки дни на хитлеристката окупация, за това, как жителите, заедно с войниците от Съветската армия, са строили отново разрушеното училище. Особен интерес проявил към най-стария войник от групата. Това бил Иван Колесник, на плещите на когото тежали вече 47 години. Учителят разпитвал войника за живота в съветското село, за дената. Стойно Горчев (така се казвал учителят) подробно разпитвал за структурата на кохозите и совхозите. Иван Кондратиевич отговарял изчерпателно на всички въпроси. Учителят внимателно слушал и записвал в тетрадка. Тази беседа продължила доста дълго и привлякла много слушатели.

Влакът пристигнал във Варна и настъпил час за раздяла. За тези няколко часа съветските войници обикнали младия учител. Раздялата на перона била много топла и трогателна. Войниците се отпратили към колата, която ги чакала. Тогава учителят сложил куфара на стъпалото на вагона и извадил снимка, голяма колкото кибритена кутийка, и я дал на Иван Кондратиевич.

Пазя близият войник тази пожителна скъпа реликва до този ден с подпис: „Другарски спомен от Стойно Горчев — учител. с. Княз Симеоново, В. Търновско, България“.

Учителят стоял дотогава, докато колата се скрила от очите му и махал за сбогом. После Иван Кондратиевич съжалявал, че не дал на учителя адреса си. Това го мъчело чак до края на войната.

На фронта Иван Колесник в тежките минути на боя изваждал фотографата и гледал лицата на българските деца. После я донесъл в къщи и я запазил.

Дълго трябваше да уговарям стареца да ми даде снимката по не за един ден. Исках да я преснимам в голям формат. Едва когато му оставих точния си адрес, телефона и даже името на началника, с когото работя, той ми даде снимката.

Иван Кондратиевич ми пока за няколко списания, където се говори за България. Дълго говорихме в топлата стая през тази студена зима вечер. Много моли старият войник да му помогна да издиря този учител.

— Как бих искал да узная — говореше Иван Кондратиевич, — къде си в България. Дълго говорихме в топлата стая през тази студена зима вечер. Много моли старият войник да му помогна да издиря този учител.

— Как бих искал да узная — говореше Иван Кондратиевич, — къде си в България. Дълго говорихме в топлата стая през тази студена зима вечер. Много моли старият войник да му помогна да издиря този учител.

Б. Р. Сегашното село Обединение в миналото се е наричало Княз Симеоново.

Ал. БЪЧВАРОВ

В ПОМОЩ
НА ВИЕТНАМСКИЯ
НАРОД

Механизаторите, шофьорите и ремонтните работници от ТКЗС „Георги Димитров“ в Карансен с желание се отзоваха на инициативата на механизаторите от Койнаре, Криводол и Търнава — Врачански окръг, в чест на Девятия световен фестивал да отработят по една сменна норма в помощ на борещия се вьетнамски народ.

Благодарение на добрата разяснителна работа от страна на профкомитета при ТКЗС и Общинския комитет на Комсомола в „Деня на Виетнам“ 224 механизатори от трите села на общината отработиха по половин сменна норма и осигуриха за вьетнамските патриоти 641 лева.

Най-много средства постъпили от шофьорите в Карансен — 107 лв. Механизаторите от комлексираната бригада в Батак отработиха 84 лв., а колежите им от Слонец — 81 лв. Сбраните средства са приведени по сметката на Окръжния комитет на ДКМС.

Ф. Филипов

БЛАГОДАРИ!

На 10 март т. г. при разговорване на вагон със стълба върху мен паднаха две тежки каси. Веднага ме натоварили на камион и шофьорът Илия Попчев от ТКЗС — Драганово ме откара в „Бърза помощ“ на горноореховската болница. Там бях посрещнат от дежурния лекар д-р Пенчо Кюрчиев. Дойдоха и други лекари. Оказа се, че освен дълбоката външна рана имам и счуване на тазовата кост.

Лечуването продължи 65 дни. Критичният период премина. Сега съм отново при семейството си. Затова от все сърце благодаря на хората в бели манти, които спасиха живота ми. Дълбока е благодарността ми към лекарите Кюрчиев, Нешев, Милев и към медицинските сестри Драгана, Минчева, Трифонова.

Пожелавам им да бъдат здрави и все така отзивчиви, за да вършат живота и здравето на хората.

Петър Вл. Маринков
кооператор — с. Драганово

ПИСМО

до редакцията

ДОБРА МЛАДЕЖКА
ПРОЯВА

Почти всеки ден в редакционната поща пристигат писма от различните краища на окръга, в които наши читатели ни разказват за хубави прояви на хората от епичното ни съвремие. Днес поместваме част от писмо на Окръжното управление на МВР, в което също се разказва за такава хубава постъпка.

„Напоследък — пишат ни другарите от управлението — добрите прояви на младежите от Велико Търново зачестиха. Не можем да останем безразлични към добрата проява на девойката Спаса Йорданова Симеонова, живуща на ул. „Георги Димитров“ № 31, на работа в ДСП „Родопат“, член на ДКМС.

Другарката Симеонова намира пред сладкарницата „Малина“ дамски ръчен часовник, нов, марка „Лун“, който веднага предава на Окръжното управление на МВР — Велико Търново. Нека редчиците на честните и добри младежи разтат за чест и гордост на ДКМС!“

И ПРЕЗ ЛЯТОТО — ПРОСВЕТНА РАБОТА

През изминалите месеци Градският комитет на Отечествония фронт в Павликени полага големи грижи за политическата просвета на кооператорите от стопанството в трите съставни селища на общината. В просветните групи, на лектории и просветни събрания бяха разяснявани различни въпроси.

С настъпването на усилената полска работа стана по-трудно да се събират хората. Но просветната дейност не замира и през летните месеци. Тя се пренася във фермите и на полето. Тук идват приятелите на зената за комунистически труд и край комбайните, на зърноплощадките, по време на обедната почивка на кооператорите се обсъждат последните политически събития по света, изнасят се беседи по повод на бележити дати.

Колкото хвърлей място заема Ново Градище — малко, но гиздаво село е. Знатни земеделци са тукашните хора — работливи и имотни. Като свое всеки работи кооперативно имане. Трудно е да се изброят имената на челиниците — те са толкова много. Отскубне ли се някой напред, другите по петите го гонят. С всяка година растат редчиците на първенците, през тази почти се удвоиха.

И примерни стопани са новоградищенци, и ученолюбиви хора. Прословута е жаждата за повече знания в мало и в голямо. Библиотеката при народното читалище се ползва от многобройни читатели. Значителен е книжният фонд. И все повече и повече се обогатява. Пълнокръвният живот живеят представителите на художествената самоделиност — битовият женски хор, народният оркестър, театралният коллектив.

Искам да спомена още един радостен факт, който красноречиво говори за порасналите възрастни хора на хората: в това малко, полупланинско село всекидневно се получават по 227 вестника и списания — 5865 броя месечно! . . .

Жаждата за просвета и култура спомогна на много от трудолюбивите хора да дадат по-високо образование на своите си рожби. Овиевълът Димитър Дончев изпроводи сина си Никола във висше учебно заведение. Строителният работник Милко Шопов отгледа шест деца и на всяко даде хляб в ръцете, и дъщеря си Елена изучи за инженер-химик. Санитарката Донка Маринова е горда със своя син Стоян, който завърши инженерство. В списъка на шастливите родители, дали възможност на своите деца да прогледнат до по-горно стъпало, фигурират десетки още имена.

По хубав път вървят новоградищенци — път на всеотдайност, път към истински благоденствие.

Н. КОТЕВ

ЙОРДАН РУСАЛСКИ

ПРАЗНА ФИЛОСОФИЯ

РАЗКАЗ

Тази сутрин дългокосата се събуди в десет без четвърт и се учуди на значителния напредък. Миналата седмица се събуждала към единадесет и половина с на тежката глава. Занаят трябваше да пие само божествения коктел „мартини с лед“. Никакъв джин, уиски и други съществителни напитки.

Тя се надигна от леглото и поглежда късчесто горещо небе, набраздено от клоните на липата. Запали единствената си цигара с филтър и се унесе в съзерцания на пейзажа, ограден от рамката на прозореца. Сега да имаше до главата си едно кафе и мелодията на бийтълите не би мръднала от леглото, докато настъпи часът на бара. Защо да скита по улицата и хората да я мислят за безделиница. Но уви. . . кафето липсваше, липсваше и мелодията на бийтълите.

Дългокосата прехвърли възглавницата на другата страна и изгледа през отсрещния прозорец, където се виждаше недовършен строеж на някаква постройка. Това й напомни за поставен в далечината театрален декор. Тя притвори очи, унесена в мечтите си на бъдеща актриса, но цигарата с филтър бе догоряла и опари лакираните й пръсти. Момичето срита завивката и скочи от леглото. Ядоса се на съмотата си, на скуката и на то ва горещо лятно утро.

Какво да се прави — цеди дъналет часа докато се отвори вратата на ношното заведение. Да отбегне нещо в личния си дневник? Но къде е смисълът. Не щата се повтаряха в една ужасна монотонност. Четенето на романи бе отегчителна работа: искаше прелистване, запане на страници

и мислене, нещо което винаги предразполагае към сън. Нищо по-приятно нямаше от това да си в компания на интелектуалци пред чаша димящо кафе и цигари с филтър. Момичето съзнаваше, че винаги са го вънлували разказите за постанови на пиеси, нови филми, въобще те ми на изкуството. Тогава тя крътосваше крак върху крак, откриваше три четвърти над коляното, подпираше брадичката си с ръка и слушаше.

Тя протегна широко ръце и се отпусна върху леглото. Погледна тъжно празната цигарена кутия и се замисли над програмата си за днес. Ето проблемът на проблемите. В кафе-сладкарницата докъм залез слънце, после разходка по улиците, после в другото кафене, вечеря и ето ти частта на бара. Великолепно. . . Както през другите дни. През лятото градът гъмжеше от чужденци. Дано някой спре очи върху фигурата й. Имаше тяло на спортистка, макар че от години не спортуваше, защото просто я мързеше, големи кафяви очи, на които боята придаваше още по-голям чар, завлавяваща усмивка и прехвърляща дикция. С какво бе по-лоша от тези нищо и никакви филмови звезди, които никнеха по страниците на списания и по екраните като гъби. Да, светът околото нея е загубил добрия си вкус.

Философия! Празна, мътна философия!

Дългокосата се изправи пред огледалото и като запя тихо: „Тази вечер аз съм хубава“, започна да се любва на фигурата си. Само за миг си представи, че е балерина, дори направи няколко балетни стъпки. След минута и това й омръзна. Замисли се за някаква кариера, която трябва да я направи забележителна и шастлива. Но това й се видя да е лечен бряг. Хвърли се към телефона и започна да избира номер. Никой не се обаждаше. Ах, и жегата беше да бъде непонимана през този ден! . . .

Наближаваше единадесет. Ужас. . . Компанията в кафе-сладкарницата изглежда се бе пръснала. Дългокосата се спусна на катаястрей към чантата на добрата мама и за щастие намери стотинки за кафе, оранжада, дори и за цигари. Прехвърляше. . . Ура. . . Да живее прогресът и цивилизацията!

Тя разпусна косите си, поста ви внимателно турните линии около очите си и след няколко минути, като забрави да плисне

Медицинска сестра за пример

Старши медицинската сестра при хирургическото отделение на Градската болница в Елена Мария Василева вече 18 години упражнява благородната си професия. Позната е не само в града, но и в селищата на района. Тя е една от учредителите на първото ТКЗС в Еленския край — в родното й село. Три години работи неуморно за неговото укрепване.

От 1950 година в новата сграда на Политехника в гр. Елена Мария Василева постъпва на работа като санитарка. Обикнала новата си професия, тя се заема да учи заочно Техникума за медицински сестри в гр. Плевен. Завършила в 1957 година.

Трудът на сестра Василева отдавна е получил висока оценка и обществено признание. В книгата за похвали и оплаквания от зивите за Мария най-красноречиво говорят за нейните грижи и подход към болните.

Където и да срещнете сестра Василева, ще я видите усмихната, тиха, скромна. По всяко време на дежорното линейка спира пред новия й дом и я взема за я отведе по-бързо там, където я очакват със знание и сърце да възвърне живота.

Кирчо Василев

Новата кокетна сграда на средното основно училище в Ново Градище.

Сил. Н. КАЧАКОВ

УСИЛЕНО ПРИЛАГАНЕ НА НАУЧНА ОРГАНИЗАЦИЯ НА ПРОИЗВОДСТВОТО, ТРУДА И УПРАВЛЕНИЕТО

КРЪСТЮ МАНОЛОВ, началник отдел „ТРЗ“ при Окръжния народен съвет

(Продължение от бр. 79)

В Крюковския вагоностроителен завод цялата организаторска и методическа работа по разработването и внедряването на новите по НОТ се осъществява от създадената заводска лаборатория, която е на подчинение на главния инженер на завода. Тя извършва своята дейност в тесна връзка с техническите служби, функционалните отдели, цеховете и партийните и обществените организации. В почти всички заводи има добре уредени изпитателни лаборатории, обзаведени с нови съвременни съоръжения, които скъпяват чувствително времето за анализ, изпитване на материалите и детайлите. В обувния, автоагрегатния, вагоностроителния и др. заводи се осъществява периодически преглед с конкурсен характер по НОТ и културата на производството, в резултат на което се усъвършенстват организацията на труда, подобрява се механизираността на ръчните операции, внедряват се по-бездимни машини, подобряват се условията на труда и културата на производството, увеличава се производителността на труда и рентабилността на производствените фондове.

В някои предприятия като ЛОКОМОТИВНОТО И ВАГОННОТО ДЕПО В ГР. ГРЕБОНКА

в съответствие с разработените планове по техническия прогрес почти всички операции за демонтаж, ремонт и монтаж са полуавтоматизирани, поради което са постигнати значителни резултати. При норма за ремонт на дизелови локомотиви седем денонощия, през 1967 г. са постигнати 2,3 денонощия, а за петмесечното на 1968 г. престоят е сведен на 1,7 денонощия.

Решаването на задачите за ОПТИМИЗАЦИЯТА НА УПРАВЛЕНИЕТО

на всяко предприятие се свързва тясно с технологията на управленческите работи и с нормата на управление в съответствие с общите икономически закони и принципите за управление на производственото предприятие. При изграждане апарата на управление то се взема предвид обемът на необходимата информация — трудоемкостта на работата, която трябва да се събира, предава и обработва в различните звена на управлението. Проучват се и се разработват основните функции на управление, които са обективни и необходими за оптимално протичане на всички производствени и управленчески процеси. Проектира се техническата база за механизация и автоматизация на управленческия труд във всички структурни звена. Определят се функциите на отделните звена в предприятието и се разработва структурата на управление. При изграждане структурата на апарата на управление се изхожда от нормата на управление. Полагат се големи грижи във всички предприятия за повишаване степента на механизация на управленческия труд и обработката на икономическата информация. Внедряването на средствата за механизация на управленческия труд във всяко предприятие е станало необходимо условие за осъществяването на научната организация на труда в управлението. Особено голяма роля играе сметачната техника, която служи като база за осъществяване на оперативното ръководство, осигурява механизирани отчет на работната заплата на работниците и служителите, на материалните ценности, финансово-паричните операции, оборотните баланси на ежедневно стопанско производство и пр. Прилагането на сметачната техника в планирането и отчетането на водите е позволило да се намалят трудоемкостта на планово-икономическите резети и отчетни операции около 4—5 пъти.

Преминването на предприятията по

НОВАТА СИСТЕМА НА РЪКОВОДСТВОТО

е спомогнало за по-рационално използване на материалните, трудовите и финансовите ресурси и създаване по-голяма самостоятелност при решаване на стопанските въпроси. При това значително са нараснали източниците на средства, намиращи се в разпоредба на стопанските ръководства, които се насочват към усъвършенстване на техническия прогрес, научната организация на производството, труда и управлението и пр. На ръководствата на заводите са дадени права да избират и разпределят значителни средства във фондовете „Материални поощрения“, „Социално-битови и културни мероприятия“, „Жилищно строителство“ и др. За подобряване бита и труда на работниците се отделят значителни средства от капиталния ремонт на основните средства, които в Машиностроителния завод в гр. Карловка са увеличени около два пъти. Заводът сега има пет пъти повече средства в сравнение със старата система. При това значително са нараснали материалните източници за стимулиране на работниците. През 1967 г. са изплатени премии около 3 пъти повече в сравнение с 1966 година.

Прилаганите форми на организация на производството, труда и управлението и на икономическо стимулиране в промишлените предприятия от Полтавска област са приведени в съответствие със съвременните технико-икономически условия и с нивото на развитие на народното стопанство, което е решаваща предпоставка за благосъстоянието на

трудещите се, за постигане на висока рентабилност на икономиката. Създадената мощна и на високо техническо равнище производствено-техническа база в промишлеността и постигнатата научна организация на производството, труда и управлението са допринесли за преминаване към 5-дневна работна седмица, което е голямо икономическо и политическо завоевание.

Много от постиженията на промишлените предприятия от Полтавска област по научната организация на производството, труда и управлението могат да се приложат в редица предприятия от промишлеността на нашата страна. Нужен е творчески подход за създаване във всяко предприятие на рационална организация, усъвършенстване на научно-техническия прогрес, подобряване на структурата и премахване на ненужните звена, създаване на оптимална организация на управлението.

Енергичен и вест в работата си, Илия Станчев несъмнено има немалка заслуга за успехите на бригадата. От четири години тя е неизменен първенец на кооператива. Непрекъснато — от ранна сутрин до късна вечер, в делнични и празници, кучинският бригадир е между кооператорите. Те най-добре знаят как мислел той

за кооперативната собственост. „Рови във всяка щайба, като че ли е загубил часовника си“ — така беше казал някой от бригадата на едно събрание. Представителите на изкувателните организации също добре познават неговия характер. Трудно се работи с него, защото принципът му е — всичко да се провери.

Този принцип той спазва и в отношението си към чуждия опит, към новото в практиката, към съветите на специалистите.

В трудни моменти първите стъпки на бригадирската работа неговият свет и зорковост. А такъв момент, в който дори и хората със силна воля като Илия Станчев изживяват колебания, е имало. Тогава кооператорите от бригадата, на които той винаги се е доверявал, му помагат да намери верния отговор на всички въпроси, да реши неотложните проблеми.

Ръководството на филиал Куцина неведнъж е проявявало своето уважение към Илия Станчев. Наградите — „Народен орден на труда“ — сребърен, две екскурсии до СССР, са израз на това уважение, висока оценка за неговата работа.

Ст. ЕВТИМОВ

ДОБРА РЕКОЛТА ОТ ОВОШКИТЕ

Въпреки трудните условия за работа, в ТКЗС — Сухиндол се полагат големи грижи за опазване на трайните насаждения — лозята и овошните градини. Води се упорита борба срещу неприятелите на овошките и досега са извършени 6 пръскания с препарати, ще се наложат вероятно още две. Овошните градини са около 3 пъти, дръвчетата са подхранени с амониева селитра и по лети два пъти.

Кооператорите очакват добри доходи от овошарството. Добре извършените и прекопани лозята обещава добра реколта. Започна и пошиването им, една от най-важните задачи на стопанството в момента.

Продължават грижите и за лозята вкорешилища. Облагороделите 8 милиона лозички са пръскани три пъти, очистени са от тревата и дивите филизи, поливат се редовно. Тези грижи ще продължат до пълното опазване на лозичките, един сигурен резерв за изпълнение на плана.

Кооператорите вече се радват на първите резултати от упорития си труд — предадени бяха над 45 т череши, почти двойно изпълнение на плана. Започна и беритбата на праскови.

Н. ТИНЧЕВ

Носители на високи звания

Мазаческата бригада на Недко Войчев се ползува с голяма популярност в Горнооряховския район. Вече години наред тя пада работа само с отлично качество. Напълно заслужено носи високото звание „Бригада за комунистически труд“ и „Паспорта на дружбата“.

Недко Войчев, опитен майстор, от 43 години работи по строителните скелети, а от десет години ръководи тази бригада. С такъв трудов стаж е и профгрупоргът Нейчо Нейчев.

Техническият ръководител Георги Ненов винаги осигурява условия за ритмичност а работата на бригадата, следи за качеството на мазилката. Мазачите системно изпълняват плана си 170 на сто. В чест на Деня на строителя и 25-годишнината на социалистическата революция обещаха да изпълнят плана си 180 на сто и да обучат двама млади строителя.

Личният пример на Недко Войчев увлича и в бригадата няма изоставащи или пък такива, които допускат некачествена работа. Над всички все пак се открояват Нейчо Нейчев, Никола Колев и Арсо Николов.

Г. ФУЧЕДЖИЕВ

РАДВАЩИ РЕЗУЛТАТИ

Много са декарите, избуяли домати, отрупани с плод. Те са гордост за градинарите от с. Златарица. Масовата беритба вече започна — предадени са първите няколко тона за износ. В от лично състояние са и краставиците. Валят се вече и ранните картофи. Предадени са за вътрешния пазар повече от 12 т при план 18 тона.

Сега грижата на градинарите е да запазят зеленчуците в добро състояние. За първи път растенията в градината ще се поливат чрез дждежуване. Инсталацията е вече поставена и с нея ще се оросяват много повече декари.

Работниците от втора полетва на бригада в Златарица усилено поливат — два пъти е полият 200 дека тютюн, 300 дека царевица също ще получат вода. Поливачките Иванка Йонкова, Иванка Дурчева, Дучка Стайкова и др. са решили да покажат още веднъж на какво са способни жени те.

И в с. Родина не остават назад. Тук работниците ще поливат тютюн и 550 дека царевица. За да е спорна работата, поливане то няма да спира и нощем.

М. ДИМИТРОВА

УВАЖАВАН И ЦЕНЕН

От 1951 г. бригадирът Илия Станчев е на своя пост. Едва ли някой друг в обединеното стопанство в Полски Сеновец може да се похвали с такъв продължителен бригадирски стаж. В продължение на толкова години цюри тостта, трудолюбието и стремежът към новото му спечелиха уважението на кооператорите и на ръководството на стопанството.

Енергичен и вест в работата си, Илия Станчев несъмнено има немалка заслуга за успехите на бригадата. От четири години тя е неизменен първенец на кооператива. Непрекъснато — от ранна сутрин до късна вечер, в делнични и празници, кучинският бригадир е между кооператорите. Те най-добре знаят как мислел той

за кооперативната собственост. „Рови във всяка щайба, като че ли е загубил часовника си“ — така беше казал някой от бригадата на едно събрание. Представителите на изкувателните организации също добре познават неговия характер. Трудно се работи с него, защото принципът му е — всичко да се провери.

Този принцип той спазва и в отношението си към чуждия опит, към новото в практиката, към съветите на специалистите.

В трудни моменти първите стъпки на бригадирската работа неговият свет и зорковост. А такъв момент, в който дори и хората със силна воля като Илия Станчев изживяват колебания, е имало. Тогава кооператорите от бригадата, на които той винаги се е доверявал, му помагат да намери верния отговор на всички въпроси, да реши неотложните проблеми.

Ръководството на филиал Куцина неведнъж е проявявало своето уважение към Илия Станчев. Наградите — „Народен орден на труда“ — сребърен, две екскурсии до СССР, са израз на това уважение, висока оценка за неговата работа.

Ст. ЕВТИМОВ

ДОБРА РЕКОЛТА ОТ ОВОШКИТЕ

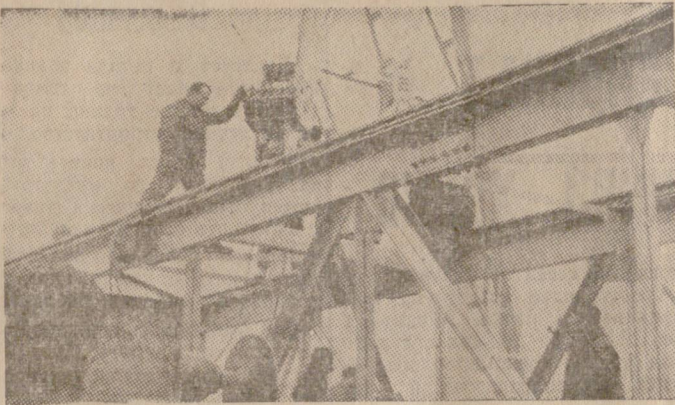
Въпреки трудните условия за работа, в ТКЗС — Сухиндол се полагат големи грижи за опазване на трайните насаждения — лозята и овошните градини. Води се упорита борба срещу неприятелите на овошките и досега са извършени 6 пръскания с препарати, ще се наложат вероятно още две. Овошните градини са около 3 пъти, дръвчетата са подхранени с амониева селитра и по лети два пъти.

Кооператорите очакват добри доходи от овошарството. Добре извършените и прекопани лозята обещава добра реколта. Започна и пошиването им, една от най-важните задачи на стопанството в момента.

Продължават грижите и за лозята вкорешилища. Облагороделите 8 милиона лозички са пръскани три пъти, очистени са от тревата и дивите филизи, поливат се редовно. Тези грижи ще продължат до пълното опазване на лозичките, един сигурен резерв за изпълнение на плана.

Кооператорите вече се радват на първите резултати от упорития си труд — предадени бяха над 45 т череши, почти двойно изпълнение на плана. Започна и беритбата на праскови.

Н. ТИНЧЕВ

Монтажната бригада на Иван Дряновски монтира на 30-тонен портален кран на Химическия комбинат в Свищов.

Сн.: В. АНТОНОВ

ДОХОДИ ОТ ПАШКУЛОПРОИЗВОДСТВОТО

В последните дни край приема телия пункт на пашкулоуспешията в гр. Елена е оживено. Среду предаваните висококачествени пашкули трудолюбивите балкански работници получават добро възнаграждение. Представителят на ДИП „Текстилни влакна“ — Горна Оряховица Георги Вълков с внимание посреща пашкулопроизводителите, приема и оценява ва пашкулите.

Пашкулопроизводството е доходен отрасъл за населението от Еленския край. Стефанка Гърдева и Коста Димитров от с. Граматича предадоха по над 100 кг пашкули, почти същото количество е записано срещу имената и на Димитър Иванов, Мара Кънчева, Йордан Попов от Елена. Похвална е инициативата на учениците от с. Чакали, които вече де

сет години поддържат традицията да отглеждат буби. Тази година от предадените 400 кг пашкули те ще получат около 2000 лева.

До 25 юни в пункта бяха приети 6 т пашкули, а планът за района е 9 тона.

К. ВАСИЛЕВ

И в Овча могила пашкулопроизводителите са доволни от доброто възнаграждение, което получават — по 5 лв. за килограм пашкули. Доволи са и от представителя на „Текстилни влакна“ — Димитър Енчев, от внимателното му отношение към тях при сортирането на пашкулите. Кооператорите ще получат добър допълнителен доход от отглеждането на буби.

П. ПАНЧЕВ

РИБАТА

В СЕДМИЧНОТО ВИ МЕНЮ

● Високото съдържание на пълноценни белтъчини прави рибата равностойна по хранителност на месото.

● Един килограм мерлуза, сафрид или скумрия съдържа толкова белтъчини, колкото един килограм телешко месо и с 30 на сто повече, отколкото един килограм свинско месо.

● Месото на рибата е лесно смилаемо, тъй като е по-бедно на съединителна тъкан и е свободно от еластични сухожилни влакна.

● Наличието на ненаситени мастни киселини и на логични в рибата подобрява мастната обвивка на човешкия организъм и го предпазва от затлъстяване и артериосклероза.

● Освен това рибата възбужда стомашната секреция и подобрява храносмилането в червата. Спомага и за по-добро усвояване на всички хранителни вещества.

● Неправилно е предубеждението, че лятно време риба не се яде. Добре замразената риба се запазва напълно годна за употреба с месеци и правилно размразена може да се консумира по всяко време на годината.

ПАСТЕТ ОТ РИБА С ЛИМОН

250 г обезкостено месо от риба, 100 г лук, 2 супени лъжици олио, 1/2 лимон, 30 г зелен лук, черен пипер и сол на вкус.

Дребно нарязаната риба се запързва, след което се смесва със стрития (пасиран) лук, лимонов сок или лимонтозу, сол и малко чер пипер. При поднасяне се поръсва с дребно нарязан зелен лук.

ДСО „Специализиран

район“ — Велико

Търново

ТЪРСИ

правоспособни шофьори.

Справка: тел. 27-28.

3—1

ОТП „Топливо“

— гр. Горна

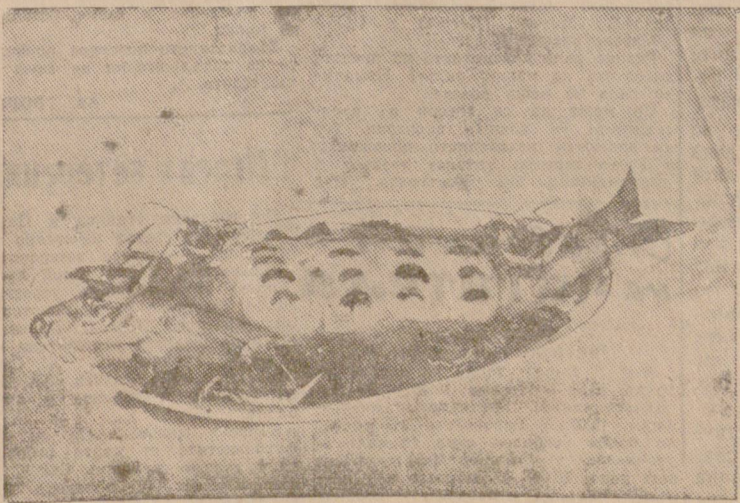
Оряховица

предлага в складовете си в окръга и транзитно въглища от всички видове.

Приема заявки и доставя франко строителната площадка пясък и баласта.

Справки и заявки при посещенията на предприятието.

2—2

С МЛАДЕЖКИЯ АНСАМБЪЛ НА ГОСТИ В НИШ

Утрото в старопрестолния Търнов обещава хубав ден. Потеглихме с два автобуса за побратимия град Ниш. Младешкият ансамбъл за народни песни и танци при читалище „Искра“ — Велико Търново връщаше визата на академичния фолклорен ансамбъл „Оро“, с когото са в дружески връзки.

Хубавото настроение бе пълно по лицата на всички. То бяха песни, то бяха шегички, много много веселба. Към 11 часа вече бяхме на граничния пункт Калитино. Тук е дошъл да посрещне своите приятели председателят на Нишкия академичен ансамбъл Перо Джорджевич. След митингските процедури двата автобуса, придружени от колата на любезните домакини, поеха по широк асфалтов път.

Първата ни среща с Югославия стана в Димитровград. Ми нахмее през Пирот, през село Понор, през Бяла Паланка. На влизане в панорамен път, ви ешч се край река Нишава и гмуркаш се в 13 приказни ту нели.

Макар да бе късна вечер, пред хотела, определен за нас, в близост до курортното селце Сичево, с букети цветя сърдечно ни срещнаха самодейци от „Оро“. Дружеска вечеря, топли думи и до късно през нощта приемната зала се огласяше от български и югославски песни, виха се кръшци хора и ръченици. Никой не сещаше умората от изминатите 400 километра.

На следващия ден — 24 май — денят на българската просвета и култура, на славянската писменост и на българския печат — предстоеше концерт на ансамбъла. През деня се запознахме с историческите забележителности на Ниш. Чист и красив, 120-хилядният град освен индустриален център е и най-младият студентски град със 7500 редовни и около 9000 студент-започници. Градът има и голяма библиотека с половин милион тома книги. Посетихме историческия връх „Бубань“, на който в годините на немско-фашисткото иго са избити хиляди доблестни синове на Югославия. Тук сега се издига монументален скулптурен ансамбъл — стиснати юмруци. (На снимката).

Прочувствени са думите на Вера Благоевич, професор по литература, която ни разказва за ония търващи дни. Посетихме и концлагера. Високите каменни зидове, зеещите амбразури, телените заграждения и следите от десетки куршуми върху бетонната стена, останаха да разстрелите тук — те и днес говорят за преживяния ужас. Излизаш с чувство, че си видял преизподня. Бяхме и на историческата „Челе кула“, в просторния магазин „Родна къща“. Срещнахме се с редица забележителности на града.

Концертът бе обявен неколкостранно по Нишкия радиопредавател, което говореше, че се очаква с интерес. Това задължаваше, мобилизираще силите на колектива за достойно представяне.

Местата в салона на Дома на народната армия за кратко време се изпълниха. Още с появата на сцената — гръм от овации и радостни възгласи.

Не може без слово. Кратко, прочувствено е то. И ето започва концертът, посветен на дружбата между нашите два града и двата братски народа.

Ансамбълът поднесе един истински и с голямо достойнство спектакъл, който достави естетическа наслада на повечето от 2500 присъстващи. Няма солово изпълнение или танц, които да не бяха бисирани. Това entusiasмира още по-вече. Нов прилив на възторг заля салона, когато на сцената се появиха танцьорките и танцьорите. (На снимката). Масовостта, жизнеността, свежите костюми, галещите звуци на музиката преобразиха сцената, която разсълза и заприлича на китна българска градина.

Наистина чудни бяха изпълненията, особено на танците „След гроздобер“, „Мъжки тракийски“, но върхът на спектакъла бе изпълнението на „Еньова булка“. Това бе танц-твърде труден, който изпълнителите защитиха с майсторство, култура в играта, висока техника и завиден ансамбъл. Финалът на концерта в Ниш бе „Българска сватба“, произведение, което въздейства с огромна сила.

Дълго след спускането на завесата, станаха прави, зрителите аплодираха великотърновските самодейци. Разкошният букет от свежи цветя, продължителното „Дружба!“, „Дружба!“, „Дружба!“ бяха най-хубавата награда за гостите.

Многозначно е и това, че фойето се изпълни с любители на автографи и хора, които споделяха задоволството си от изпълнението. Тук бе и нашата „стара“ позната, професорът по литература Вера Благоевич. Развълнувана, тя просто не намираше думи да изкаже задоволството си, обещавайки, че непременно ще посети нашата славяна страна, „откърмила“ чед, достойни за възхищение като Ботев, Димитров... Тя се радваше, прегръщаше и силно притискаше до себе си няколко самодейки. После... ад реси и обещания — винаги да сме заедно и да си пишем редовно.

На следващия ден любезните домакини ни предложиха разходка до красивата им столица, един наистина бял град. По време на гостуването посетихме и курортния център Нишки бани, миньорския център Александар рудник. Тук бе изнесен втори концерт, посрещнат със същия възторг. Посещение в Пирот и... среща със Съвета на нишките студенти преди заминаването ни за Родината. Топла, мила среща. Мило бе и изпращането.

Няколко дни само беше гостуването на Младешкия ансамбъл при читалище „Искра“ — Велико Търново в Ниш, но и това стига, за да остави в сърцата незабравим спомен.

Николай КАЧАКОВ

НА ЗАРАВНИ ТЕМИ

Млякото и айранът — ценна диетична храна

Млякото е продукт с голяма хранителна стойност. В състав му влизат всички необходими за организма хранителни вещества — белтъчини (казеин, млечен албумин и млечен глобулин), добри усвояеми мазнини, въглехидрати (млечна захар), витамини и минерални соли. Белтъчините на млякото съдържат всички незаменими аминокиселини.

В състава на млякото влиза млечна мазнина, в която има значително количество ненаситени мастни киселини. Това повишава биологичната стойност на млякото и лесната усвояемост на млечните мазнини. Млякото съдържа значително количество млечна захар, която спомага за развитието на млечна кисела флора в червата на човека. Тази млечна кисела микрофлора поддържа гнилостните бактерии, предпазва организма от токсични отрови и играе голяма роля срещу преждевременното остаряване и спомага за удължаване на живота. Млякото е богато на минерални соли — калций, фосфор, сярка, калий, натрий, магнезий и желязо. Калций се усвоява от организма най-добре и фактически млякото и млечните произведения представляват основен източник на калций за организма, особено в детската и юношеската възраст.

Млякото съдържа също така микроелементи — цинк, кобалт, мед, йод, манган, флуор и др., които играят голяма роля при обмяната на веществата, кръвообращуването и растежа на организма. Съдържа витамини А, Д, Е, С и тези от групата В. То е основен източник на витамин А и Д в детската храна. В млякото се съдържат още холин, пиридоксин, пантотенова киселина и витамин В₁₂. Според някои автори съдържанието на такива съставки в млякото, като метионин, витамин А и Е, рибофлавин, холин, пантотенова киселина и др., понижават количеството на холестерола в кръвта и представляват ценна съставка на храната в борбата срещу артерioskлерозата и другите сърдечно-съдови заболявания.

В млякото се съдържат и ферменти, които спомагат за по-пълното и правилно храносмилане и усвояване на храната и правилно протичане на обмяната на веществата. Млякото повишава биологичната стойност на храната, подобрява аминокиселиния и минералния й състав и я обогатява с витамини.

Млякото трябва да влиза като необходима съставка в храната на децата, болните и старите хора. Най-пълноценно млякото се усвоява, когато се приема прясно, понеже в този си вид запазва най-голямата си биологична стойност. Мнозина автори смятат, че млечната диета спомага за продължаване на живота. От наблюденията се установява, че почти всички столетници са упо-требявали редовно мляко.

При производство на масло от пълноценно мляко се отнема млечната мазнина и част от минералните соли и витамините. Остатъкът нареченото бито мляко с масленост от 1 до 0.1 на сто с всички останали съставки на пълноценното мляко. От това мляко се произвежда айран, който се явява като ценна диетична храна и добро разхлаждателно питие.

Айранът трябва да се съхранява при хладилни условия и да се поднася за пиене охладен. По

някога примесен с газирана вода представлява още по-приятно разхлаждателно питие. Айранът с успех може да се прилага като храна срещу прекомерно затлъстяване, артерioskлероза и др. сърдечно-съдови заболявания, диабет, стомашно-чревни разстройства, чернодробни и жлъчни заболявания и др. Той спомага за поддържане тургора на кожата, еластичността и еластичността на космите и ноктите. Той се явява прекрасна храна срещу преждевременното стареене и физическата и психическата умора. Айранът е адекватна храна и добро разхлаждателно питие, който със своя химичен и микробиологичен състав унищожава гнилостните бактерии в червата и по такъв начин спомага за удължаване на живота. Може да се каже, че почти няма противопоказания за употребата на айрана като храна и разхлаждателно питие и може спокойно и широко да се употреба от деца и възрастни.

Д-р Йордан ВЕЛИЧКОВ
заведващ отдел „Хигиена на храненето“ при Хигиено-санитарно-лечебния институт — Велико Търново

И ПРЕЗ ЛЯТОТО ДРУЖНО

С голямо нетърпение пионери-те от с. Драганово очакваха лятото. То им донесе игри и веселия, походи и истинско удоволствие от бригадирския труд в помощ на местното ТКЗС. Легните дни минават в приключения и романтика.

В пионерската дружина са сформирани три сборни отряда, които ще работят по 20 дни в помощ на ТКЗС. Част от приходите от трудовата дейност ще бъдат предадени във фонда за построяване пантеона „Вечният огън на родолюбивост“. Сборните отряди водят по-междуси съревнование по определени показатели. Първенците от съревнованието ще бъдат изградени с ексклузия из страната.

Пионерите от с. Драганово не само се трудят. Тридесет деца от училището ще летуват в пионерски лагери. След като свършат трудовите бригади останалите пионери ще участват в три команди: „Светкавица“, „Ураган“ и „Ракета“. Всяка команда си има определено място за събиране при подаване на специален сигнал. По план командите ще се събират по два пъти седмично.

Поели известно време със специализираните отряди, участващи в операция „Българска слава“, се организира военизирана игра. Изразих съжелание, че не съм присъствувал на нея, за да я наблюдавам. Колко голяма беше изненадата, когато пионери-те заедно с учител д-р Чолаков ми прожектираха самата военизирана игра, заснета с тяхна собствена кинокамера. Пионерите гласно тържествено по случай Седмичната на детската книга, Деня на славянската писменост и др. Лятото предлага още богат и интересен материал за разказване за драгановските пионери и много романтика в техния живот.

Иван ИВАНОВ

Пионерски дом — Велико Търново

В СВЕТА НА КАПИТАЛА

БИЗНЕС С ЧОВЕШКАТА МЪКА

— Помолех сенйор Монтеросо да се приближи и да покаже своето нещастно дребосъче на публиката! — заяви организаторът на конкурса „Най-болното дете“, който се състоя в голямото курортно градче Масатенанго на гватемалското крайбрежие.

Както е известно, в западните страни се провеждат най-различни конкурси. Но във всички случаи техните организатори печелят огромни суми, използвайки доверчивостта на жителите и тяхната любов към сензации.

Този безпрецедентен „конкурс“ е бил организиран от местния вестник „Импресон“, който по време на провеждането на конкурса е увеличил тиража си и е спечелил от рекламата. Както съобщава Агенция Филел, когато жителите на околните села узнали, че едногодишното дете с възпаление на мозъка получило „първа награда“, те с възмущение обсадили помещението на редакцията.

Дошлите от няколко километра в града жени носели на ръцете си деца, страдащи от неизлечими болести — последица от хроническо гладуване и липса на медицинска помощ в страната.

Бизнесът с човешкото нещастие съвсем не тревожи организаторите на подобни античовешки развлечения.

ЖЕНИТЕ ИСКАТ РАВЕНСТВО

Испания и Португалия са единствените страни в Европа, където официално е узаконено неравнопоставеността между жените и мъжете. Все още омъжената жена там се приважва към... неплътните и не може да шава нищо без съгласието на мъжа си.

Както съобщава бюлетинът „Демократична Испания“, 1500 жени, между които юристки, артистки, писателки, работнички и

домакини, са изпратили писмо до правителството, с което искат правата им да бъдат изравнени с правата на мъжете. Те настояват да се въведе по законодателен път строг спазване на принципа „Равно заплащане за равен труд“ и еднакво положение с мъжете.

Авторките на писмото настояват да се дадат известни привилегии на бременните работнички и гаранции, че работното им място ще бъде запазено и след раждането.

ВОЙНСТВЕНИ ПЧЕЛИ

В 1955 г. известният бразилски ентомолог проф. Естевас Кер отнесе в Южна Бразилия няколко хиляди африкански пчели. Ученият се надявал, че гостите от Африка ще помогнат да се увеличи производството на воск и мед в страната. Оттогава насетено там пчели се размножили толкова много, че станали истинска опасност за населението на страната. Сега се разработват методи за тяхното унищожаване; предлага се да се изгорят кошените. Правителствата на много щати са пуснали специални напътствия до населението за отбавяване от агресивните насекоми.

Както съобщава Агенция Филел, пчелите, движейки се на големи рояци, нападат хората, ухапват и им са извънредно болезнени и дори понякога смъртоносни. Африканските пришълци особено „не обичат“ домашните животни, които често биват намирани смъртно изхапани от пчели. Веднаж рояк пчели атакували група работници недалеч от гр. Рис. Хората се спасили като се крили в кладенци.

В напътствията, разпратени от властите на щата Рио де Жанейро до населението, се препоръчва да не се унищожават единични пчели, защото поради неуточен досега феномен към трупа на убитата пчела се устремяват хиляди други и, след като се съберат на рояк, нападат хората.

Агенция „НОВОСТИ“

КУЛТУРНО СТРОИТЕЛСТВО В СВИЩОВ

Двадесет и петата година на народната власт за града на „Щастливена“ е година на масово културно строителство. Вече изправиха снаги новите сгради на Техникума по индустриална химия, Политехническа гимназия и народното основно училище „Св. Келарев“. Хубав дар получават и свищовските студенти: довършва се новата модерна библиотека с добре уредени зали и кабинети за самостоятелна работа. През 1969 г. ще бъде окончателно завършено шестетажното студентско общежитие, вече изправило своята огромна снага на дунавския бряг. Над 600 младежи и девойки от ВФСИ ще бъдат настанени тук при най-добри битови условия.

СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ

ХАНБАЛ

РЕПУБЛИКАНСКО ПЪРВЕНСТВО ЗА ПИОНЕРКИ

„ЧЕРНОМОРЕЦ“ (НЕСЕБЪР) — РЕПУБЛИКАНСКИ ПЪРВЕНЕЦ • ЕТЪРКИ — НА ШЕСТО МЯСТО • ТРЕНЬО РЪТ ВЪЗПИТАТЕЛ ЛИ Е?

Завърши републиканското първенство по хандбал за пионери. След приключване на предварителните срещи в четве групи, първите две месеца заеха „Септември“ (СФ) и „Локомотив“ (Вн), съответно — „Черноморец“ (Несебър) и „Ботев“ (Благовест). Между тези четирите състави се повдигна решителна битка за определяне на новия шампион.

Колко напрегнато и оспорвано премина та красноречиво показва статистиката — когато прозвуча последният съдийски сигнал, три отбора се оказва с еднакъв актив — по 4 точки. И само голото съотношение се оказва решително за определяне местата в призовата тройка. До последния момент в най-изгодна позиция за спечелване на купата бяха пионерките от „Септември“ (СФ). Предстои им само една среща — с несебър, в която дойди и при загуба се 3 точки, а тогава и следва да бъдат с победа. Но... този ден в питанките на основно училище „И. Каравелов“ в Несебър, подготвени от тренера П. Бабев, действително надминаха себе си. С безупречна игра в защита те парираха изцяло своите соперници, а точната исна и далечна стрелба на Кирило Вълкова, Йорданова и Маркова сипеше гол след гол. Така дойде голямата изненада — 8:1 (4:1) за черноморки от Несебър, които отнесоха към „Слънчев бряг“ купата на републиканските шампионки.

Сборните от „Септември“ трябва да се задоволят с второто място, следвани от „Локомотив“ (Варна), „Ботев“ (Бл), „Чардафонов-Орловец“ (ГБ), „Етър“, „Мизия“ (Киев) и ЦСКА „Червено знаме“ (СФ). Реално ли е класирането на предствителите на младешките и студентските сили за нещо повече? Нямаме ли може да се говори за представянето на нашите пионери, без да споменем незавидното положение, в което изпадна техният треньор и преподавател Ив. Костурков. Ние

разбираме, че едно състезание от републикански мащаб предпоставя и върховно напрежение, изключително изпитание и за тренера, но... всички трябва да има някаква човешка граница. Слушахме и други треньори, които понякога не съвсем меко се обръщат към своите момичета. Но хубавите и рутинните на треньора, Мението на специалистите е, че отборът разполага с добри единички (А. Адемова, Ст. Симона), може да даде повече, но в самия развой на състезанието треньорът му пречи!

Нека не бъдем зле разбрани. Трябва да се ценят заслугите на един спортен педагог, който дели от своите бодноти си време, за да подготви и класира отбор за републиканско първенство. Но когато с една ръка се дава, а с двете се взема, нужно е солиден арбитър (навярно това ще бъде Окръжният съвет на БСФС) да анализира най-сериозно това учено поведение и вземе безкомпромисни мерки.

Възпитанието поведява правила, които са задължителни не само за състезателите...

Ал. ГЕОРГИЕВ

Играят ветераните

На градския стадион в Павликени, неделя се състоя интересна футболна среща — играха ветераните на таликени и Варна. След дълго отстояние от футболните терени наоколо се срещнаха стари спортни другари: Кръстев, Петков, Гешев, Енев, Мусков и други състезатели от Павликени, 60-годишният Х. Саркизов, Сл. Илчев, Ив. Ралчев, Ат. Старев, Д. Петков, А. Славов и други от Варна.

Въпреки напредналата си възраст, футболстите от двата отбора играха с голямо желание. Съзвездия издръжливост се проявиха най-вече в защитата на таликени и Саркизов от Варна и Кръстев от Павликени.

Победа с 3:2 завоюваха домакини те.

И. ДРУМОВ

ЗОНАЛНО ПЪРВЕНСТВО ПО ВОЛЕЙБОЛ

Три дни на спортната площадка в Горна Оряховица не стихаха овациите на зрители, които с голям интерес наблюдаваха вашето поколение на волейбола. Това бяха представители на най-силната зона, състезатели от волейболните центрове от страната: столичните „Славия“ и ЦСКА „Червено знаме“, „Локомотив“ (Пловдив), „Спартак“ (Плевен), „Локомотив“ (Горна Оряховица) и „Етър“ (Велико Търново).

Още от първия ден на турнира се откриха отборите на „Славия“ и ЦСКА „Червено знаме“. Треньорите з. м. с. П. Пондалов и П. Милев бяха подбрали ръстни и технически добре подготвени състезатели и състезатели. Много оспорвано преминаха срещите между девойките на ЦСКА „Червено знаме“ — „Етър“ 3:0 и на юношите „Славия“ — „Локомотив“ (Горна Оряховица) 3:1.

За финалите се класираха столичните отбори на „Славия“ (момичи) и ЦСКА „Червено знаме“ (девойки).

Иван Кожухаров

СРЕЩА

НА ФУТБОЛНИТЕ СЪДИИ

ВЕЛИКО ТЪРНОВО — ПЕРНИК

4:2 (2:2)

Хубава дружба се заражда между футболно-съдийските колегии при „Етър“ и „Металург“ (Перник). Тези години бе поставено началото на взаимни гостувания, спорчески срещи за обмяна на положителен опит в областта на прилагането на футбольни правила.

В събота на градския стадион във Велико Търново се състоя и първата спортна проява — футболна среща между представителите единствено на двата съдийски колегии. Състезанието премина при интересни двубойна игра. Първото полувреме завърши мирнолюбиво — 2:2 (голове: за домакините постигна Гешев, след почивката великотърновчани на лек прес и с голове на Ив. Илчев и Д. Байдаков те записаха първа победа — 4:2.

След две седмици в Перник ще се състои срещата-реванш.

Ал. ТОВЕВ

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — Велико Търново, ул. „В. Левски“ № 9. ТЕЛЕФОНИ: главен редактор 24-58; зам. главен редактор 25-28; отговорен секретар 63-12; отдели: „Партиен живот и пропаганда“ 23-08; „Икономически“ и „Селскостопански“ 25-27; „Култура, бит, хумор и сатира“ 23-08; „Информация и кореспонденти“ 24-59; администрация 63-79; коректори и дежурен редактор 33-79; ТЕЛЕКС 022670.

ФП „Димитър Младенов“ — Велико Търново

ИНДЕКС 21301